

ת"פ 46996/01/14 - מדינת ישראל נגד לואי סלאימה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46996-01-14 מדינת ישראל נ' סלאימה

לפני
בעניין: כב' השופט מרדכי כדורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לואי סלאימה

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו בשתי עבירות של פריצה לרכב ובשתי עבירות של גניבה מרכב.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 10/1/2014 בסמוך לחצות, התפרץ הנאשם יחד עם אדם נוסף (להלן: "האחר") לשתי מוניות, האחת ברח' שלום יהודה 10 בירושלים והאחרת ברח' יהודה 11 בירושלים.

הנאשם והאחר הגיעו לזירות ברכבו של הנאשם, התפרצו למוניות בצוואת חדא, גנבו מכל אחת מן המוניות מכשיר ניווט והניחו אותם ברכבו של הנאשם.

כפי שנפסק לא אחת, מעשי התפרצות וגניבה פוגעים בקניינו של בעל הרכב, בפרטיותו ובתחושת הביטחון שלו. בנוסף גורמים הם טרדה רבה לקורבן העבירה, ולהעלאת תעריפי הביטוח המוטלים על ציבור בעלי הרכב.

הנאשם שביצע את מעשיו בצוואת חדא עם האחר, פגע פגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים הנ"ל.

מעובדות כתב האישום לא ניתן להסיק האם מעשי העבירה בוצעו לאחר תכנון מראש, אם לאו. לא פורט בכתב האישום מה היה הרקע למעשים, ולא מה היו מעשיהם של הנאשם והאחר קודם שהגיעו למקום. בנסיבות אלו, ומאחר שהעבירות בוצעו בזמנים ומקומות סמוכים זה לזה, יש להניח לטובתו של הנאשם כי הוא ביצע את מעשיו ללא תכנון מראש.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה דומה לחלקו היחסי של האחר.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות זהה לנזק שצפוי היה להיגרם מהן, כמפורט לעיל. גם אם בסופו של דבר מכשירי הניווט

הוחזרו לבעליהם, כנטען על ידי ההגנה, אין מדובר אלא בתוצאה אקראית, לאחר שהנאשם והאחר נלכדו, ולא בשל כך שהנאשם ביקש לתקן את תוצאות מעשיו.

כאמור, העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו בסמיכות זמן ומקום, ובפרץ עברייני אחד. בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 בני ג'אבר נ' מדינת ישראל 29/102014), יש לקבוע מתחם ענישה אחד למעשיו של הנאשם.

לאור האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין מאסר קצר לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונש המתאים לנאשם בתוך מתחמי הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שתיגרם לו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו, במיוחד לנוכח גילו הצעיר. עוד עומדים לטובתו של הנאשם הודאתו, אשר חסכה מזמנם של העדים הרבים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת, העובדה שלקח אחריות על מעשיו והביע חרטה, נסיבותיו האישיות המפורטות בתסקיר שירות המבחן, וכן העובדה שאין לנאשם עבר פלילי, וזו לו היתקלותו הראשונה עם החוק.

עוד יש להתחשב בפרק הזמן הממושך בו היה הנאשם עצור מאחורי סורג וברית, ובפרק הזמן הארוך בו היה נתון במעצר בית (מלא ולאחר מכן חלקי).

משקל ראוי יש ליתן לאפיק השיקומי עליו מצביע התסקיר. שירות המבחן מפרט כי הנאשם מודע לקשייו, הוא פועל לשנות את דפוסי התנהגותו, מנהל כיום אורח חיים תקין ומבטא רצון להתנהגות נורמטיבית. הנאשם הביע רצון להשתתף בקבוצה טיפולית, ולהערכת שירות המבחן ישנה חשיבות לשילובו בטיפול על מנת להקטין את הסיכוי להישנות עבירות בעתיד.

לאור האמור נראה לי כי ראוי להטיל על הנאשם עונש שיהלום את שיקולי הענישה, אך לא יחייב את החזרת הנאשם למאסר מאחורי סורג וברית, אלא יאפשר את העמדתו במבחן.

אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר למשך 6 חודשים, ללא קיזוז ימי מעצרו. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 9/9/2015 עד לשעה 10:00, במפקדת מחוז הדרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, כי תערכנה ביקורות פתע לבדיקת עמידתו בפיקוח וכי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וריצוי העונש במאסר ממש.

.2 מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור איזו מן העבירות בהן הורשע.

.3 פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מן המתלוננים, עדים 4 ו- 6 בכתב האישום. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1/6/2015.

.4 אני מורה על חילוט רכב הנאשם מ.ר. 17-231-20, אשר שימש לביצוע העבירות.

.5 ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך שנה מהיום. הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן.

המוצגים יחולטו או יושמדו, על פי העניין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ה, 18 מאי 2015, בהעדר הצדדים.